گزارش

مذاکرات صلح در سالگرد هفتم اکتبر

شرق: جنگ ویرانگر غزه در شب ورود به دومین سال خود، شاهد تلاشی جدید برای پایان درگیری بود؛ تلاشی که با مذاکرات غیرمستقیم میان مقام‌های اسرائیل و حماس در شرم‌الشیخ مصر، براساس طرح صلحی از سوی دونالد ترامپ، آغاز شد. اما واقعیت میدانی نشان می‌داد صلح هنوز فاصله‌ای طولانی تا تحقق دارد. مقام‌های اسرائیلی و حماس روز گذشته در یکی از اقامتگاه‌های تفریحی ساحل دریای سرخ در مصر وارد گفت‌وگوهای غیرمستقیم شدند. این مذاکرات بخشی از طرح صلحی بود که ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، هفته گذشته برای پایان‌دادن به جنگ دوساله غزه ارائه کرده بود. با وجود فضای دیپلماتیک تازه، تردیدهای زیادی درباره محتوای طرح باقی مانده است؛ ازجمله مسئله خلع سلاح حماس، که از مطالبات اصلی اسرائیل محسوب می‌شود، و همچنین ساختار حکمرانی آینده نوار غزه.

ترامپ در سخنانش گفته بود توافقی درباره غزه می‌تواند مسیر روند صلحی بزرگ‌تر را در خاورمیانه هموار کند و چهره منطقه را تغییر دهد. با این حال در همان روزی که این طرح بر میز قرار گرفت، اسرائیل به بمباران غزه ادامه داد و از توقف حملات سر باز زد. وزارت بهداشت غزه اعلام کرد در ۲۴ ساعت گذشته دست‌کم ۱۹ نفر در حملات هوایی اسرائیل کشته و ۹۶ نفر دیگر زخمی شده‌اند.

گفت‌وگوهای غیرمستقیم در شرم‌الشیخ

براساس بیانیه دفتر نخست‌وزیر بنیامین نتانیاهو، هیئت اسرائیلی به سرپرستی رون درمر، مذاکره‌کننده ارشد دولت، روز دوشنبه وارد شرم‌الشیخ شد. هیئت حماس نیز به ریاست خلیل الحیة روز یکشنبه به مصر رسیده بود.

به گفته منابع مصری، مذاکرات بر مرحله نخست آتش‌بس متمرکز بود؛ ازجمله عقب‌نشینی جزئی نیروهای اسرائیلی، آزادی گروگان‌های باقی‌مانده در مقابل آزادی زندانیان فلسطینی در اسرائیل و زمینه‌سازی برای روند خلع سلاح تدریجی در غزه. روزنامه دولتی الاهرام گزارش داد که استیو ویتکاف، فرستاده ویژه آمریکا در خاورمیانه و جرد کوشنر، داماد و مشاور ترامپ، نیز در این گفت‌وگوها حضور یافتند. مقام‌های مصری گفتند این نشست «گامی مهم در بازسازی نظم منطقه‌ای» به شمار می‌رود.

طرح صلح و چشم‌انداز آن

طرح ارائه‌شده از سوی ترامپ شامل چند بند اصلی بود: آزادی ۴۸ گروگان باقی‌مانده (که حدود ۲۰ نفر از آنها زنده شناخته می‌شدند) طی سه روز، کناره‌گیری کامل حماس از قدرت و تحویل سلاح‌های این گروه. نتانیاهو گفته بود گفت‌وگوها «حداکثر ظرف چند روز» به نتیجه خواهد رسید، اما برخی مقام‌های حماس هشدار داده بودند زمان بیشتری لازم است تا پیکر گروگان‌های کشته‌شده در زیر آوار پیدا شود. عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، در سخنانی تلویزیونی ضمن تمجید از ابتکار ترامپ گفت: «آتش‌بس، بازگرداندن گروگان‌ها و اسرا، بازسازی غزه و آغاز روند سیاسی منتهی به تشکیل کشور فلسطین، یعنی ما در مسیر درست صلح و ثبات پایدار گام برمی‌داریم». او تأکید کرد که نظام صلحی که از دهه ۱۹۷۰ به ابتکار آمریکا در منطقه شکل گرفته «چارچوبی راهبردی برای ثبات خاورمیانه» بوده است. السیسی این سخنان را در مراسم سالگرد جنگ ششم اکتبر ۱۹۷۳ با اسرائیل بیان کرد؛ نبردی که به بازپس‌گیری صحرای سینا از سوی مصر انجامید؛ همان سرزمینی که اکنون میزبان مذاکرات صلح جدید بود. ایالات متحده اعلام کرده بود که آزادی گروگان‌ها منوط به توقف حملات اسرائیل است. با این حال، ارتش اسرائیل گفت حملاتش صرفا «دفاعی» است و برای حمایت از نیروهای زمینی انجام می‌شود. در روزهای اخیر، ده‌ها فلسطینی در جریان این حملات کشته شده بودند.

وزارت بهداشت غزه اعلام کرد در ۲۴ ساعت گذشته، پیکر ۱۹ قربانی، ازجمله دو امدادگر که هدف تیراندازی و حملات هوایی اسرائیل قرار گرفتند، به بیمارستان‌ها منتقل شده است. شمار مجروحان ۹۶ نفر گزارش شد. در حمله ۷ اکتبر، نیروهای حماس ۲۵۱ اسرائیلی را ربودند و حدود هزارو ۲۰۰ نفر، عمدتا غیرنظامی، کشته شدند. بیشتر گروگان‌ها در آتش‌بس‌های گذشته یا توافق‌های تبادل اسرا آزاد شده‌اند. درحالی‌که گفت‌وگوها در مصر جریان دارد، خانواده‌های گروگان‌های اسرائیلی نامه‌ای به کمیته نوبل ارسال کردند و خواستار اعطای جایزه صلح نوبل به دونالد ترامپ شدند. آنها نوشتند: «در همین لحظه، طرح جامع رئیس‌جمهور ترامپ برای آزادی همه گروگان‌های باقی‌مانده و پایان این جنگ بر میز است. برای نخستین بار در ماه‌ها، امیدواریم کابوس ما به پایان برسد».

در نوار غزه، خانواده‌هایی که از آغاز جنگ در آوارگی و ترس زندگی می‌کردند، امید چندانی به بهبود اوضاع نداشتند. مادرانی که در نخستین روز جنگ فرزندشان را به دنیا آوردند، دومین سالگرد تولدشان را زیر صدای انفجار گذراندند.

رولا ساکر، ساکن اردوگاه النصیرات، گفت: «دو سال گذشته سراسر رنج بوده. امید داشتم دخترم قوی بزرگ شود، اما او ضعیف است. از سوءتغذیه رنج می‌برد. پنج ماه است وزنش از هشت کیلوگرم بیشتر نشده». چادر کوچک خانواده او فقط شامل چند وسیله ساده است: یک صندلی پلاستیکی، فرشی کهنه و مقداری لباس شسته‌شده. امل الطویل و همسرش مصطفی نیز پس از سه سال انتظار صاحب پسری به نام علی شدند، اما اکنون در چادری بی‌امکانات زندگی می‌کنند؛ بدون آب سالم، غذای کافی، واکسن یا حتی اسباب‌بازی. امل می‌گوید: «برای او زندگی دیگری تصور کرده بودم... . او حتی نمی‌داند خانواده امن چه احساسی دارد».

با وجود همه این تحرکات دیپلماتیک، چشم‌انداز صلح همچنان شکننده و دور از دسترس است. ناظران منطقه‌ای می‌گویند حتی در صورت دستیابی به توافق اولیه، اجرای آن به هماهنگی پیچیده‌ای میان اسرائیل، مصر، ایالات متحده و نهادهای فلسطینی نیاز دارد. در غزه، ویرانی و بی‌اعتمادی چنان عمیق است که بازسازی، صرفا ساختن خانه‌ها نیست، بلکه بازگرداندن حس انسانیت و امنیت به نسلی است که زیر بمباران رشد کرده است. بسیاری از خانواده‌ها می‌گویند صلح زمانی معنا دارد که کودکان‌شان بتوانند برای نخستین بار در دو سال گذشته شب را بی‌هراس از انفجار به صبح برسانند.

سقوط چندساعته چهارمین نخست‌وزیر مکرون در یک سال، نشان از فرسودگی نهادی و افول سرمایه سیاسی جمهوری پنجم دارد

جمهوری در بن‌بست

آرش فرحزاد: نام سباستین لکورنو، نخست‌وزیری که حتی یک روز هم دوام نیاورد، در فهرست رکوردهای تلخ جمهوری پنجم فرانسه ثبت شد. لکورنو، فقط ساعاتی پس از معرفی دولتش در شامگاه یکشنبه، تحت فشار سنگین انتقادها استعفا داد و صبح دوشنبه پایان کار خود را اعلام کرد. این فروپاشی برق‌آسا، تازه‌ترین نشانه از بحران عمیق سیاسی در فرانسه است؛ بحرانی که مستقیما به ریاست‌جمهوری امانوئل مکرون بازمی‌گردد. حدود یک ماه از زمانی می‌گذشت که لکورنو، پس از سقوط دولت فرانسوا بایرو در پی رأی عدم اعتماد پارلمان در هشتم سپتامبر، به نخست‌وزیری منصوب شد. اما فرانسه در تمام این مدت بدون دولت مانده بود. مذاکرات فرسایشی، فشارهای حزبی و اختلاف‌های پنهان باعث تأخیر در معرفی کابینه شدند تا اینکه سرانجام شامگاه پنجم اکتبر، لکورنو فهرست اعضای دولت را اعلام کرد. همان شب، واکنش‌ها چنان گسترده و منفی بود که عمر دولت تازه کمتر از ۲۴ ساعت دوام آورد. با انتشار اسامی اعضای کابینه، توفان انتقادها شروع شد. رسانه‌ها ترکیب کابینه را «تحریک‌آمیز» و «اسف‌بار» خواندند. لکورنو که از نزدیک‌ترین متحدان مکرون به شمار می‌رفت، در نخستین نظرسنجی‌ها یکی از کم‌محبوب‌ترین نخست‌وزیران تاریخ معاصر لقب گرفت. او وعده داده بود که با روند گذشته و دولتمردان ناموفق و بدنام قطع رابطه کند، اما برخلاف ادعاهایش، ۱۲ نفر از ۱۸ وزیر معرفی‌شده از دولت پیشین بودند. برخی از «چهره‌های تازه» نیز عملا همان سیاست‌مداران قدیمی با کارنامه‌های بحث‌برانگیز بودند. ازجمله بازگشت برونو لومر، وزیر دارایی برکنارشده در ۲۰۲۴، خشم بسیاری را برانگیخت؛ کسی که بخش بزرگی از افکار عمومی او را مسئول تشدید بحران کسری بودجه و بدهی عمومی می‌داند. نخستین واکنش سازمان‌یافته از سوی متحدان راست‌گرای لکورنو در بلوک مرکزی، حزب جمهوری‌خواهان (Les Républicains)، ظاهر شد. برونو رِتایو، وزیر کشور و رئیس حزب، در همان شب اعلام فهرست وزرا، خواستار تشکیل جلسه فوری هیئت اجرائی حزب شد تا درباره ادامه حمایت از دولت تصمیم‌گیری کند. این هشدار آشکار بود: اکثریت متحدان مکرون دیگر قصد همراهی نداشتند. لکورنو، که به‌خوبی متوجه لغزش زمین زیر پای خود شده بود، همان شب استعفا را برگزید و گفت: «نمی‌توان نخست‌وزیر بود، وقتی شرایط لازم وجود ندارد». مکرون بی‌درنگ با استعفای او موافقت کرد، اما با این تصمیم، کاخ الیزه در موقعیتی بی‌سابقه از خلأ اجرائی قرار گرفت.

بازگشت به سایه‌های جمهوری چهارم

تحلیلگران فرانسوی می‌گویند چنین سطحی از بن‌بست سیاسی را باید در واپسین سال‌های جمهوری سوم و چهارم جست‌وجو کرد؛ دورانی که دولت‌ها یکی پس از دیگری سقوط می‌کردند. اما این بار تقصیر از نهادها نیست، بلکه از دولتمردانی است که بر رأس قدرت نشسته‌اند. منتقدان می‌گویند مکرون عمدا آشوب را پرورانده تا کنترل اوضاع را حفظ کند، درحالی‌که از اجرای تنها راه‌حل ممکن -انحلال مجلس ملی یا حتی استعفا از ریاست‌جمهوری- سر باز می‌زند. فشار برای انحلال پارلمان رو به افزایش است. ژوردان باردلا، رئیس حزب راست‌گرای «اجتماع ملی»، بارها تأکید کرده تنها راه خروج از بحران، بازگشت به صندوق رأی است. او هنگام اعلام استعفای لکورنو گفت: «هیچ بازگشتی به ثبات ممکن نیست، مگر با انحلال مجلس ملی و انتخابات جدید». در جناح چپ نیز همین دیدگاه شنیده می‌شود. سخنگوی حزب سوسیالیست، سیاست مکرونی را به‌تندی محکوم کرد و آن را عامل «غرق‌شدن کشور در آشوب» دانست. ژان‌لوک ملانشون، رهبر حزب چپ‌گرای «فرانسه تسلیم‌ناپذیر»، خواستار بررسی فوری طرح استیضاح مکرون شد؛ طرحی که نخستین بار در سپتامبر ۲۰۲۲ و پس از سقوط دولت بایرو ارائه شده بود. مارین لوپن، رهبر ملی‌گرایان راست، موضعی محتاط‌تر گرفت اما گفت: «من از مکرون نمی‌خواهم استعفا دهد، اما اگر چنین کند، عاقلانه خواهد بود». او افزود هدف اصلی باید دستیابی به توافق برای انحلال مجلس باشد. به باور او، تصمیم لکورنو برای کناره‌گیری «حرکتی سنجیده» بود تا شاید فرصتی برای بازسازی فراهم کند.

مکرون میان دو جبهه

با فروپاشی دولت، مکرون در موقعیتی بی‌سابقه از انزوا قرار گرفته است. بلوک مرکزی که زمانی نقطه اتکای او بود، دیگر انسجام ندارد. جناح راست از طریق رتایو، وزیر کشور، پیام روشنی فرستاد: سهم و احترام بیشتری برای راست‌گرایان در مرکز باید قائل شد. در مقابل، آکنس پانیه-روناشر، وزیر تحول زیست‌محیطی و از چهره‌های کلیدی اردوگاه مکرون، هشدار داد «بدون حمایت چپ» اداره کشور ناممکن است. این شکاف‌ها نشان می‌دهد مرکزگرایی مکرون دیگر توان نگه‌داشتن تعادل را ندارد. لکورنو با استعفای سریع خود، درواقع پرده از بن‌بستی برداشت که سال‌هاست در سیاست فرانسه تکرار می‌شود: تشکیل دولت‌های میانه‌رو بی‌هدف و بی‌چشم‌انداز، با وزیرانی فاقد مشروعیت مردمی. بسیاری از ناظران امیدوارند کاخ الیزه این بار واقعیت را بپذیرد و از تکرار ساختارهایی که مانند «خانه‌ای پوشالی» فرو می‌ریزند، خودداری کند. در همین حال، یک مسئله نسبتا کوچک اما معنادار خشم افکار عمومی را دوچندان کرد: با امضای حکم رسمی انتصاب وزیران در شامگاه پنجم اکتبر، اعضای دولت لکورنو حتی با چند ساعت حضور در قدرت به صورت خودکار مشمول مزایای مقام خود شدند. طبق قانون، هر وزیر مستعفی از حقوق و امتیازات سه‌ماهه بهره‌مند می‌شود. این شوخی تلخ برای مالیات‌دهندگان فرانسوی حدود ۵۰۰ هزار یورو هزینه دارد؛ در شرایطی که دولت مردم را به ریاضت اقتصادی فرامی‌خواند.

شکستی فراتر از یک استعفا

استعفای لکورنو، که در عمل پس از ۲۷ روز نخست‌وزیری رخ داد، او را به کوتاه‌ترین نخست‌وزیر تاریخ جمهوری پنجم بدل کرد. اما این سقوط فقط شکست یک فرد نیست، بلکه نشانه‌ای است از بحران مشروعیت و فرسودگی ساختار قدرت در فرانسه. برای مکرون، این استعفا نه‌فقط یک ضربه حیثیتی، بلکه نشانه‌ای از پایان چرخه‌ای است که خود آغازگر آن بود. مکرون در طول هشت سال ریاست‌جمهوری، هفت نخست‌وزیر را جابه‌جا کرده است؛ رقمی که فقط با دوران میتران قابل مقایسه است، با این تفاوت که میتران ۱۴ سال حکومت کرد. وعده‌های مکرون برای «نوگرایی سیاسی» حالا در چشم بسیاری پوچ به نظر می‌رسد. عامل اصلی فروپاشی دولت لکورنو نیز کابینه‌ای بود که وعده «گسست از مرکزگرایی» داد، اما در عمل همان ترکیب کهنه را بازتولید کرد. از همان شب معرفی وزرا، خشم همگانی چپ و راست فوران کرد. در مدت چند ساعت، هر دو جناح وعده دادند که دولت را در نخستین فرصت ساقط خواهند کرد، اگرچه لکورنو خود پیش از اقدام مخالفان، این کار را انجام داد.

سقوط محبوبیت و تصویر یک رئیس‌جمهور بی‌علاقه

در پی این رویداد، موجی از انتقادها علیه خود مکرون شکل گرفت. ژوردان باردلا خواستار برگزاری انتخابات فوری شد. در سوی دیگر، متیلد پانو از حزب ملانشون گفت: «شمارش معکوس آغاز شده؛ مکرون باید برود». حتی چهره‌های سالخورده و میانه‌رو جمهوری‌خواهان نیز به صف منتقدان پیوستند. زاویه برتران، یکی از چهره‌های باسابقه حزب، ساعاتی پیش از استعفای لکورنو در مصاحبه‌ای گفت مکرون «خودش این آشفتگی و بی‌ثباتی را رقم زده و دیگر هیچ علاقه‌ای به کشورش ندارد». بسیاری در پاریس با این نگاه همدل و همراه هستند. به گفته ناظران، مکرون در فرانسه حضور کمی دارد. شهروندان او را بیشتر در نشست‌های سازمان ملل یا در حاشیه دیدارهای بین‌المللی می‌بینند تا در پاریس. همین فاصله‌گرفتن از مردم و کشورش، یکی از دلایل سقوط شدید محبوبیت اوست. جدیدترین نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد فقط ۱۶ درصد از فرانسوی‌ها از عملکردش رضایت دارند و دوسوم خواستار استعفای او هستند. برتران در همان مصاحبه پرسید: «آیا او از همان ابتدا اصلا علاقه‌ای به فرانسه داشت؟» و خود پاسخ داد: «مکرون یک خودشیفته است؛ ریاست‌جمهوری برای او برای تقویت جایگاه و بر سر زبان افتادن خودش بود، نه فرانسه». این جمله بازتاب حس عمومی است که رئیس‌جمهور را از مردم جدا می‌بیند. به باور تحلیلگران، این گسست میان الیزه و جامعه، خطرناک‌تر از هر بحران پارلمانی است.

فرانسه در آستانه فروپاشی سیاسی

منتقدان می‌گویند دولت مکرون کشور را از جهات گوناگون تضعیف کرده است: اقتصاد در رکود، جامعه در انشقاق، دیپلماسی در انزوا و حیات فکری در سردرگمی. با وجود این او همچنان از پذیرش مسئولیت سر باز می‌زند و می‌کوشد بحران را با تاکتیک‌های موقت مهار کند. از نظر مخالفان، او فرانسه را به بن‌بستی کشانده که فقط با کنار رفتنش می‌توان از آن بیرون آمد. دراین‌میان رسانه‌های فرانسه با طعنه نوشتند: «اگر مردم بخواهند رئیس‌جمهور خود را ببینند، باید تلویزیون روشن کنند». همین حس غیبت، فرانسه را به مرحله‌ای رسانده که هر تصمیم کوچک در رأس هرم، موجی از بی‌اعتمادی در جامعه برمی‌انگیزد. اکنون مکرون نه دولت دارد، نه چشم‌اندازی برای بازسازی مشروعیت. این بحران سیاسی فقط یکی از ابعاد مسئله است. در سطح اجتماعی، خشم عمومی از نابرابری، تورم و احساس بی‌توجهی حاکمان به زندگی واقعی مردم، به نقطه جوش رسیده است. حتی تصمیم‌های اداری جزئی، مانند پرداخت حقوق سه‌ماهه به وزیران چندساعته، به نماد فساد ساختاری و فروپاشی اخلاقی بدل شده‌اند. فرانسه امروز بیش از هر زمان دیگر به بازسازی نهادهای خود نیاز دارد. اما این بازسازی فقط زمانی ممکن است که مکرون، رئیس‌جمهوری که زمانی وعده اصلاحات بزرگ می‌داد، مسئولیت بحران را بپذیرد.

یادداشت

ایران در تکاپوی تعادل ژئواستراتژیک

محمود اشرفی

دیپلماسی فرایندی چندسویه بوده اما همواره یک هدف اصلی را پیش‌رو دارد؛ این هدف تأمین منافع ملی است. برخی عوامل فراملی بر گزینش دیپلماسی تأثیرگذار است؛ به گونه‌ای که پیش‌گرفتن سیاست مستقل ملی بازتاب یکسان به‌ویژه در کشورهای منطقه نخواهد داشت. در این زمینه حرکت در راستای برقراری تعادل ژئواستراتژیک بهترین راهنما برای گزینش دیپلماسی به شمار می‌رود. در برقراری تعادل ژئواستراتژیک منطقه‌ای گام اول بهبود مناسبات سیاسی با کشورهای منطقه و اتخاذ تدابیر خردمندانه برای تأمین منافع ملی و حفظ تمامیت ارضی است. تعادل ژئواستراتژیک نتیجه وقوع جنگ نیست. یک دیپلماسی خردمندانه و به دور از کنش‌های تند سیاسی و نظامی تأمین‌کننده منافع ملی ایران است. در این زمینه راه‌حل‌های دیپلماتیک در برابر ادعای جعلی امارات متحده عربی درباره سه جزیره ایرانی کارساز خواهد بود. استراتژی ایران برای رویارویی دیپلماتیک در برابر ادعای جعلی امارات در چارچوب مدل‌های ژئواستراتژیک پررنگ‌کردن اختلافات سرزمینی کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس است. در اینجا بهبود مناسبات سیاسی کارساز است. اکنون کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس بر اختلافات ارضی خود سرپوش نهاده‌اند و نظر یکسانی درمورد تهدیدات احتمالی ایران دارند. بهبود مناسبات سیاسی ایران با کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس آغاز دوباره اختلافات سرزمینی در میان کشورهای عربی بوده و اندیشه دست‌اندازی بر سرزمین مادری ایران را فراموش خواهند کرد. قطر و بحرین بر سر مجمع‌الجزایر حوار اختلاف دیرینه‌ای دارند. جزایر حوار در آب‌های سرزمینی قطر بوده، اما در حاکمیت بحرین است. اختلافات سرزمینی قطر و عربستان سعودی هنوز حل نشده است. عربستان سعودی سرزمین شبیه که امارات متحده عربی ادعای مالکیت آن را داشت، تحت تصرف خود دارد. عربستان سعودی پذیرش استقلال امارات متحده عربی را به شرط اشغال شبیه پذیرفت. خاک عربستان در شرق تا کرانه خلیج فارس امتداد یافت و در میانه قطر و امارات متحده عربی قرار گرفت. شبیه دارای یکی از بزرگ‌ترین منابع نفتی جهان است. اختلافات سرزمینی کشورهای جنوبی خلیج فارس هرچند بسیار احتمال دارد به کشمکش نظامی نینجامد اما در چارچوب یک برنامه ژئواستراتژیک راه را برای کنش‌های دیپلماتیک ایران باز می‌گذارد. اما در شرایط تیرگی روابط سیاسی منطقه‌ای، کنش‌های دیپلماتیک در تضاد با منافع ملی ما خواهد بود.

برنامه موشکی و «دومینوی تسلیم»

ادامه از صفحه اول

به‌این‌ترتیب در شرایطی که آمریکا هنوز رسما از تعیین سقفی برای برنامه موشکی ایران سخن نگفته، صحبت از دومینوی تسلیم در داخل فقط شگردی برای ترساندن نظام از مذاکره و حل صلح‌آمیز مناقشه است. در قضیه برجام ثابت شد که مذاکره و توافق در یک حوزه الزاما منجر به زیاده‌خواهی طرف مقابل در دیگر حوزه‌ها نمی‌شود. پیش‌فرض دومینوی تسلیم، فقدان اراده و مساوی‌دانستن مذاکره با تسلیم است. از دومینو در موضوعات داخلی هم استفاده می‌شد و مثلا عقب‌نشینی از گشت ارشاد را موجب عقب‌نشینی‌های بیشتر و بزرگ‌تر در سایر حوزه‌ها تبلیغ می‌کردند.

اطلاعیه

سرکار خانم ناهید گلستانی به اطلاع می رساند، همسر شما آقای سید حسین حسینی، جهت اجرای دادنامه شماره ۱۴۰۴۶۸۳۹۰۰۰۶۱۲۵۴۶۹ مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۱۱ شعبه ۲۸۵ دادگاه خانواده مجتمع قضایی خانواده دو تهران به این دفتر مراجعه و تقاضای ثبت طلاق را نمودند تلاش اینجانب جهت انصراف نامبرده از طلاق موثر واقع نشد لذا در اجرای قانون حمایت از خانواده به شما اخطار میگردد ظرف مدت یک هفته از تاریخ ابلاغ این اخطاریه جهت اجرای دادنامه به دفترخانه مراجعه نمایید و یا در صورت وجود مانع شرعی یا قانونی مراتب را کتبا اعلام نمایید. در غیر این صورت برابر مقررات و ضوابط شرعی و قانونی نسبت به اجرای دادنامه اقدام می گردد. نشانی دفترخانه: تهران، پاسداران، میدان نوبنیاد، نبش کوهستان چهارم، پلاک ۶۱۰ - تلفن: ۲۶۱۱۴۸۴۲

سردفتر ازدواج ۲۸۶ و طلاق ۱۰ تهران - علی قاسمی

آگهی مزایده عمومی مرحله دوم

۱-مزایده گزار: مجتمع چاپ سازمان مجتمع های فرهنگی سیاحتی کوثر ۲-موضوع مزایده : فروش دستگاه های مستهلک چاپخانه

نام دستگاه	ساخت	سال ساخت
یک دستگاه ماشین دوخت	ساخت کارخانه POLYGRPH کشور آلمان	۱۹۶۳
یک دستگاه خط زن جلد کتاب	ساخت کشور ایران	------
یک دستگاه ورق تا کنی دو ورقی	ساخت کارخانه اشتال کشور آلمان	------

۳- جهت دریافت اسناد مزایده مبلغ ۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال به شماره حساب ۰۱۰۰۴۷۴۴۷۰۰۰۳ بانک صادرات پرداخت و اصل فیش واریزی را هنگام اخذ اسناد مزایده به واحد مالی و اداری چاپخانه کوثر ارائه گردد. هزینه خرید اسناد مزایده قابل برگشت نمی باشد.

۴-محل و مهلت دریافت اسناد مزایده و بازدید از محل: خیابان معلم، خیابان قدوسی، نرسیده به میدان سبلان، ابتدای خیابان سبلان شمالی، پلاک ۱۸، تلفن ۸۸۴۲۹۵۵۳-۰۲۱، حداکثر تا ساعت ۱۶ روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۱

۵-محل و مهلت تحویل پیشنهادات: تهران خیابان معلم، خیابان قدوسی، نرسیده به میدان سبلان ابتدای خیابان سبلان شمالی، پلاک ۱۸،حداکثر تا ساعت ۱۲ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۴

۶-محل و زمان بازگشایی پیشنهادات: خیابان معلم، خیابان قدوسی، نرسیده به میدان سبلان-ابتدای خیابان سبلان شمالی پلاک ۱۸-ساعت ۹ صبح روز شنبه ۱۴۰۴/۰۷/۲۶

۷- مجتمع چاپ سازمان فرهنگی سیاحتی کوثر در رد یا قبول پیشنهادات مختار است و به پیشنهادات ناقص یا مخدوش ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۸-به پیشنهاداتی که پس از انقضاء مدت مقرر در مزایده واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر نخواهد شد.

جهت کسب اطلاعات با شماره ۸۸۴۲۹۵۵۳-۰۲۱ تماس حاصل گردد.

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک لواسانات

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۴۸۰۰۳۰۳۵ مورخ ۱۴۰۴.۶.۱۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک لواسانات تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای فتاح هدایت نیا به شناسنامه شماره ۳ کد ملی ۲۲۵۹۸۷۴۷۹۷ صادره سوادکوه فرزند رمضان در شش دانگ یک قطعه باغ با کاربری کشاورزی به مساحت ۱۴۵.۶۱ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۱ فرعی از ۳۸ اصلی واقع در قریه انباج بخش ۱۱ تهران حوزه ثبت ملک لواسانات محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ ،رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم ،اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م الف ۱۴۳۰۱ اداره ثبت اسناد و املاک لواسانات (تهران)

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده (نوبت دوم)

با توجه به عدم حد نصاب تعداد حاضرین در مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده (نوبت اول) مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ ساعت ۱۰ صبح، بدینوسیله جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده (نوبت دوم) موسسه غیر انتفاعی عمران و نگهداری شهرک صنعتی قلعه میر به شماره ثبت ۲۲۳ و شناسه ملی ۱۴۰۰۰۱۰۵۴۶۰ در تاریخ ۱۴۰۲/۰۸/۰۴ ساعت ۱۴:۰۰ در محل تهران شهرستان بهارستان - شهر گلستان- بلوار ابدام- خیابان تختی - سالن شهید مطهری تشکیل میگردد لذا از کلیه سهامداران و اعضاء و نمایندگان محترم موسسه دعوت میشود با در دست داشتن اصل مدرک شناسایی راس ساعت مقرر در محل مذکور حضور به هم رسانند. **دستور جلسه:**

۱- انتخاب بازرس ۲- تصویب تراز سال مالی منتهی ۱۴۰۳/۱۲/۳۰

۳- سایر موارد در صلاحیت مجمع

مقام دعوت کننده : هیئت مدیره